

Moreel kompas

Bezoekers fotograferen een beeld van ijsdansers in Peking. Daar vinden in februari de Olympische Winterspelen plaats. © AP

1-2 Nanxincang Guoji Dasha, 22A Dong-sishitiao, Dongcheng district, Beijing 100007. Daar bevindt zich Pekings restaurant van het jaar 2014: Da Dong Roast Duck, genaamd naar de chef Da Dong. Een aanrader is de overheerlijke pekingeend die ze daar zelf klaarmaken, van kelen over pluimen tot roasten. Je eet er overigens ook fantastische andere gerechten zoals wagyu steak. Vier dollartekentjes op TripAdvisor. Het kost dus een cent, maar de koers is gunstig.

Da Dong was mijnjntine toen ik in 2008 meer dan een maand in hotel Poly Plaza verbleef op de oostelijke tweede ring van Peking, meer in het bijzonder op Dong-sishitiao, waar je rechts naar het Worker's Stadium en aanverwanten gaat. Daar zit trouwens ook het Belgisch restaurant Morel's. Daar kun je dan weer mosselen of stoofvlees met frieten eten. Allemaal gedaan in 2008, heerlijke tijd gehad, beste Olympische Spelen ooit.

Ben ik jaloers op de collega's die straks de Winterspelen in Peking zullen verslaan? Een heel klein beetje, met de nadruk op heel klein.

Ik voorzie veel ellende. De Japanners hadden al een heilige schrik voor Covid-19 maar de Chinezen, die zijn pas echt panisch of hysterisch, of alles gecombineerd. In Tokio slaagde ik erin om de verboden te interpreteren of te negeren, zoals die ene keer dat ik op een late avond gewoon tussen de Japanners de metro nam - vier dagen te vroeg - en niemand die er iets van zei. Dat was een overwinning op de staat Japan en op mijzelf.

Dat zou ik in Peking niet durven. Daar komt nog bij dat het Winterspelen zijn, wat het bewegingsgemak serieus beperkt. En alsof Covid-19 en de winter niet volstaan is er nu ook een politieke dimensie opgedoken die voorlopig niet weggaat. Die tennisspeelster van het zevende knoepschat van wie niemand al had gehoord, dat wordt een lastig dossiertje, niet het minst voor het Internationaal Olympisch Comité (IOC) en die hadden al zoveel aan hun hoofd.

Ik hoor het de moraalridders al zeggen: dan hadden ze maar niet naar Peking moeten gaan met hun Winterspelen want China is een dictatuur. Jaja, maar daartegenover staat dat dit soort mondiale events baat heeft bij dictaturen. Wat nodig is om het evenement in de beste omstandigheden doorgang te laten vinden, dat gebeurt ook in die landen. Cynisme ten top? Natuurlijk, maar het is niet anders. Peng Shuai, vandaag

een *household name*, is morgen vergeten, wordt overmorgen gecancelled door haar Volksrepubliek en geen haan of pekingeend die er zal naar kraaien.

Het moreel kompas van de wereldsport, de topsport, de commerciële sport, is niet meer geheel op orde, voor zover het ooit op orde is geweest. Rare regimes hebben baat bij sport om zich te manifesteren, dat weten we sinds Berlijn 1936, en de sportbonden hebben soms baat bij rare regimes om in alle rust te kunnen organiseren. Het IOC was maar wat blij dat ze naar het oude vertrouwde Peking konden.

Niet vergeten dat Oslo toen de algemene favoriet was, maar een verrassende beslissing van het Noors parlement om de kandidatuur niet langer te steunen herleidde de kandidaten tot nog twee: Almaty in Kazakstan en Peking. Die laatste haalde het met amper vier stemmen.

Het wordt me het sportjaartje 2022: in februari naar Peking met de Spelen en in november naar Qatar met de World Cup. Als het IOC en de olympische sportbonden cynisch pragmatisme kan worden verweten, wat dan te denken van de voetbalwereld en haar houding tegenover Qatar 2022?

Australië, Zuid-Korea, Japan en de Verenigde Staten waren ook kandidaat. Stuk voor stuk democratieën met dossiers die ingingen tegen verspillings. Toch won een dossier dat op technisch vlak het minst had gescoord, dat de traditionele voetbalkalender overthoopt haalt, dat acht stadions van minstens 40.000 plaatsen of meer bouwt in een straal van 35 kilometer, dat wil voetballen bij 35 graden en meer, en in open stadions airco wil voorzien. En niemand die op dat moment aan de alarmbel trok, of het waren een paar Australiërs die als gefrustreerd werden weggezet. Nu er her en der wat veel doden zijn gevallen

onder de migranten-arbeiders weerklinkt een beetje protest. Maar we moeten vooral zelf eerst komen kijken voor we oordelen, vindt Mini Toby (Alderweireld).

Ach wat, Qatar had in 2010 nooit de World Cup mogen krijgen en bij de eerste serieuze aanwijzing van onregelmatigheden had de FIFA het dossier moeten terughalen. Dat is allemaal niet gebeurd. Met nog een jaar te gaan tot het eigenlijke WK komt elk protest rijklijk laat. Over een jaar wordt de openingswedstrijd gespeeld en dan gaan we tenten bouwen en vlaggetjes kopen en hopen en afhankelijk van hoe de Rode Duivels presteren wordt het een goed of slecht WK. Al het andere? Bijzaak.

De Japanners hadden al een heilige schrik voor Covid-19 maar de Chinezen zijn pas echt panisch of hysterisch, of alles gecombineerd